

DOI: 10.31866/2616-7948.1(17).2026.359188
УДК 070:[005.21:82=92]:316.4:338.264.8(477-07)

Стратегії репортажу про відновлення деокупованих територій України

Автори статті досліджують репортажі всеукраїнських та крайових і місцевих медіа про відновлення деокупованих територій України в аспекті дотримання принципів журналістики рішень і наголошують на їхніх зображальних стратегіях, серед яких: демонстрування прикладів ініціативи знизу та синергії дій місцевої влади і громадян; показ алгоритму дій із розв'язання певної проблеми з акцентом, що її розв'язують такі ж непрофесіонали; відтак демонстрований алгоритм стає вказівником дій для інших, надихає й мотивує. Жанр репортажу в статті представлено як один із найбільш ефективних для реалізації журналістики рішень, а репортажі в крайових і місцевих та всеукраїнських ЗМІ можуть різнитися в доборі засобів емоційного впливу, що зумовлюється двома ключовими чинниками: всеукраїнські медіа здебільшого потребують додаткових засобів залучення аудиторії, оскільки висвітлюють проблеми, які не завжди стосуються безпосередньо аудиторії; крайові й місцеві медіа повинні дотримуватися етичних принципів та не ретравматизувати аудиторію, яка сама пережила руйнування, у такому разі вони фокусують чи не всю свою увагу на стратегіях відновлення.

Ключові слова: репортаж, журналістика рішень, всеукраїнські медіа, крайові та місцеві медіа, текстові стратегії, візуальні стратегії.

Зоряна ГОДУНОК

канд. філол. н., доц.

Національний університет
«Острозька академія»

вул. Академічна, 1, 35800,
Острог, Україна

zorianahodunok@oa.edu.ua

ORCID 0000-0001-8300-432X

Олексій КОСТЮЧЕНКО

канд. психол. н., доц.

Національний університет
«Острозька академія»

вул. Академічна, 1, 35800,
Острог, Україна

oleksii.kostiuchenko@oa.edu.ua

ORCID: 0000-0001-7640-8406

© Годунок З.,

Костюченко О., 2026

REPORTAGE STRATEGIES ON THE RECONSTRUCTION OF UKRAINIAN DEOCCUPIED TERRITORIES

Zoriana HODUNOK

PhD in Philology, Associate Professor
National University of Ostroh Academy
1, Akademichna Str., 35800, Ostroh, Ukraine
zoriana.hodunok@oa.edu.ua
ORCID 0000-0001-8300-432X

Oleksii KOSTIUCHENKO

PhD in Psychology, Associate Professor,
National University of Ostroh Academy
1, Akademichna Str., 35800, Ostroh, Ukraine
oleksii.kostiuchenko@oa.edu.ua
ORCID: 0000-0001-7640-8406

The authors of this article study reportages from national, land-based and local media on the reconstruction of deoccupied territories of Ukraine through the lens of solutions journalism principles, emphasising the following representational strategies: demonstrating examples of grassroots initiative and synergy between local authorities and citizens; showing an algorithm of actions to solve a certain problem with an emphasis that it is solved by similar non-professionals; therefore, the demonstrated algorithm becomes a guide for others, in such a way inspiring and motivating them. In this article, the genre of reportage is presented as one of the most effective for implementing solutions journalism, while reportages in land-based, local and national media may differ in the choice of means of emotional influence, which can be caused by two key factors, such as: national media mostly need additional means of engaging an audience, as they show problems that may not directly concern this audience; land-based and local media have to adhere to ethical principles and not re-traumatise an audience that has just experienced destruction, in this case they focus almost all their attention on reconstruction strategies.

Keywords: *reportage, solutions journalism, national media, land-based and local media, text strategies, visual strategies.*

Актуальність проблеми

В умовах повномасштабного вторгнення Росії в Україну українська журналістика не лише виконує функцію інформування, а й стає важливим інструментом консолідації суспільства стосовно подолання наслідків війни. На тлі безпрецедентних руйнувань, особливо на деокупованих територіях, традиційна проблемно-орієнтована журналістика, що фокусується винятково на втратах і викликах, може поглиблювати відчуття безпорадності. Як стверджує директор Європейського регіонального бюро ВООЗ д-р В. Клюге, «майже 10 млн людей в Україні мають ризик психічних розладів, від легких до важких. З наближенням третьої річниці війни такі виклики лише зростають» (*В Україні*, 2024). Медіаматеріали (наприклад, про руйнування) можуть стати додатковим чинником стресу, ретравматизувати аудиторію. У такому разі журналістика рішень є альтернативним, конструктивним підходом: вона зосереджується не лише на проблемі (наприклад, руйнуванні інфраструктури), а, насамперед, дає відповідь на питання, як її розв'язати (що і як потрібно робити для її відновлення). Більше того, працюючи із соціальною проблематикою, вона пропонує такі способи розв'язання проблем, що доступні різним суспільним групам, зокрема тим, які не володіють владними повноваженнями, капіталом тощо (наприклад, активістам). Такі акценти можуть не лише сприяти активній участі у відбудові пересічних громадян через створення зразкових поведінкових моделей та алгоритмів їхніх дій, а й протидіяти почуттю безсилля та формувати відчуття причетності й спільності.

Медіаматеріали журналістики рішень у період після повномасштабного вторгнення Росії в Україну активно публікують не лише вже знані медіа журналістики рішень на зразок Рубрики, а й багато інших (і всеукраїнських, і крайових чи й місцевих, громадсько-політичних насамперед) — це спричинено, очевидно, їхньою затребуваністю, зокрема й щодо висвітлення проблематики, пов'язаної з відбудовою деокупованих українських територій. Питома частина таких матеріалів реалізована в жанрі репортажу (текстового та відео- передусім), що зумовлено його жанровою специфікою.

Постановка проблеми

Репортажі українських ЗМІ, які висвітлюють проблематику відбудови деокупованих територій і які є зразками журналістики рішень, сьогодні залишаються поза увагою українських дослідників. Це створює певну прогалину в розумінні того, як журналістика може не лише інформувати про проблему, а й сприяти її розв'язанню, зокрема й у такій складній сфері, як відбудова. Недостатньо вивченими є й специфічні текстові та візуальні стратегії, які дають змогу цим матеріалам надихати аудиторію та формувати бажані поведінкові моделі, а також спільні й відмінні ознаки репортажів журналістики рішень залежно від типу медіа.

Стан вивчення проблеми

Жанр репортажу традиційно перебуває у фокусі наукових студій, що зумовлено його багатофункційністю й динамікою розвитку. Теоретичні засади жанрової специфіки репортажу обґрунтовано в працях Ж.-Д. Буше (2003), М. Галлера (2011), В. Здоровеги та ін. Окремий внесок у дослідження національної традиції зробила й дослідниця О. Бикова (2020), яка простежила історичні етапи становлення репортажу в Україні. Проблематика художньої природи цього жанру стала предметом аналізу Л. Белея, О. Карпінської, А. Ютченко, З. Годунок та ін., що дало змогу окреслити його виражальні можливості в сучасному медіапросторі.

У наукових студіях останніх років зростає увага і до журналістики рішень як відносно нової практики в межах глобального медіадискурсу. Дослідження означеної проблематики здійснювали Я. Бакаєвич (2024), О. Панькевич, Т. Лобанок, Т. Басс (Bass, 2019), Д. Венн та ін., однак в українському контексті вона й досі перебуває на етапі первинного наукового осмислення.

Невирішені питання

Наявні спорадичні публікації здебільшого орієнтовані на текстоцентричний аналіз, що актуалізує потребу комплексного підходу до вивчення журналістики рішень із залученням соціальних, комунікативних та культурологічних аспектів. Так, ми можемо вести мову про формування нової структури репортажної оповіді; про спільні й відмінні ознаки репортажів крайових і всеукраїнських ЗМІ та причини, які їх зумовлюють; про зображальні стратегії репортажів, які виконують не лише функцію інформування, але й певною мірою формують поведінкові моделі, корисні й бажані в ситуації, у якій сьогодні перебуває Україна.

Завдання статті

Метою нашого дослідження є визначити й проаналізувати основні зображальні стратегії, використовувані журналістами в репортажах про відновлення деокупованих територій України в межах журналістики рішень.

У процесі дослідження було проведено моніторинг інформаційного простору, що дав змогу дібрати корпус репортажів журналістики рішень означеної тематики: матеріалом дослідження є текстові, відео- й мультимедійні репортажі, опубліковані в період листопада 2022 року — серпня 2025 року у всеукраїнських та крайових громадсько-політичних медіа (наприклад, в Українській правді.Життя, Суспільному, Рубриці, Накипіло та ін.). Усього було проаналізовано 28 матеріалів.

Методологічною основою дослідження стало поєднання елементів функціонального та семіотико-структурального підходів, що сприяло комплексному осмисленню специфіки репортажів у межах журналісти-

ки рішень. Функціональний підхід забезпечив можливість розгляду репортажу як соціально значущої комунікативної практики, що виконує інформативну, просвітницьку й мобілізаційну функції. Семіотико-структуральний підхід дав змогу інтерпретувати журналістський текст як систему знаків і символів, у межах якої формується образ відновлення декупованих територій та конструюється відповідний наратив.

Подальший контент-аналіз цих матеріалів сприяв систематизації ключових тем та визначенню домінантних смислових акцентів. Додатково було застосовано транзакційний аналіз, спрямований на вивчення комунікативних стратегій взаємодії журналіста з аудиторією, що дало змогу простежити діалогічність й ефективність риторики журналістики рішень у контексті суспільного відновлення.

Виклад основного матеріалу

Відповідно до О. Бикової (2020),

репортаж — це оперативний жанр, у якому динамічно, документально точно, мальовничо й емоційно відтворюється конкретна дійсність, правдиві факти через безпосереднє сприйняття автора — очевидця чи учасника події. Репортаж дає можливість читачеві відчути себе на місці події, нібито власними очима побачити предмет зображення. (с. 299)

На думку французького дослідника І. Аньєса (2013), «репортаж розповідає», тобто є оповіддю (незалежно від формату), яка «має показати живу реальність або змусити пережити її». І далі: «... журналістика — це життя, а отже, і люди, які живуть у цій дійсності — учасники, спостерігачі, свідки. Те, що вони знають, думають, бачать — ще важливіше, ніж сама подія або ситуація, в якій вони опинилися» (Аньєс, 2013). З огляду на вищезазначене, ключовими структурними елементами репортажу є 1) історія (від *storytelling*), її може оповідати і репортер, який спостерігає дію чи подію, і інша людина, яка її спостерігає або виконує; 2) позиція та голос щодо дії чи події тих людей, які до неї долучені / її виконують; 3) сама дія чи подія, порядок її розгортання: як вона реалізується, хто її реалізує, у якій послідовності, де її початок та результат тощо. Варто, на нашу думку, додати ще один структурний елемент, який демонструє значущість дії чи події для широкої аудиторії. Таким елементом є контекст, який уводить дію чи подію в ширше коло зв'язків. Він стає особливо важливим, коли ведемо мову, наприклад, про війну Росії проти України, яка суттєво впливає на всі сфери життя українців.

Журналістика рішень (від англ.: *solutions journalism*) — «це підхід до створення журналістських матеріалів, який базується на висвітленні наявних та об'єктивно досяжних способів подолання проблемної ситуації, а не на проблемі в ролі інформаційного приводу» (Фенько & Чере-

пова, 2021). Отже, метою журналістики рішень є не лише інформування, а й надання аудиторії знань про те, як можна розв'язувати соціальні проблеми: «... розповідь має зосереджуватися на рішенні чітко описувати, як розв'язували певну проблему» (Нановська, 2023) (виділення наше — Авт.). Саме питання «як» демонструє питому співприродність жанру репортажу журналістиці рішень: воно є ключовим для реалізації репортажної оповіді про певну подію / тему — і водночас дозволяє не просто констатувати успіх (або — ні, якщо дія не спрацювала належно), а й передати весь процес досягнення результату, його складності та людський вимір.

Відповідно до Solutions Journalism Network, журналістика рішень характеризується такими ознаками:

- вона фокусується на відповіді на соціальну проблему — і на тому, як ця відповідь спрацювала або чому не спрацювала;
- вказує на те, що можна дізнатися з відповіді, і пояснює, чому це важливо для аудиторії;
- подає дані чи якісні результати, які свідчать про ефективність (чи її відсутність);
- висловлює відповіді в контексті, не боїться виявляти недоліки (Solutions Journalism Network, n.d.).

Репортаж від Суспільного.Херсон «Працівники сільради із Закарпаття поїхали відбудовувати Херсонщину» (Суспільне Херсон, 2025) від 14 серпня 2025 року (на час написання статті отримав 12,146 переглядів та 302 вподобайки) починається з коментаря активіста голови Великолучівської територіальної громади Василя Коштура. Він описує результат, який отримують робітники, — будинок для сім'ї місцевих жителів. Варто звернути увагу, що цей результат потенційний: паралельно демонструють кадри виконання будівельних робіт, тобто всі ті дії, які в найближчому майбутньому приведуть до готового будинку.

Цей репортаж містить коментар із мотивацією дій будівельної бригади («вирішили допомогти чим можемо»); професійну історію ключового мовця: він *не* є професійним будівельником, отож, такі дії, як виконують він і його колеги, може виконати будь-хто; історія, своєю чергою, містить емоційну деталь (образ олівця за вухом, який, з одного боку, акцентує звичність виконуваних робіт, а з іншого реалізує відсилання на щасливе дитинство й дідуся), що є додатковим чинником емоційного залучення аудиторії.

Водночас через коментар будівельника актуалізується й контекст. Слід звернути увагу на його специфіку: він не стільки про воєнні дії на території Херсонщини чи війну проти України загалом, скільки про єдність українців: «Була така приказка: схід і захід разом. А ми ... перекроїли ...: захід і південь разом» (Суспільне Херсон, 2025). Так створюється потрібне емоційне підґрунтя для залучення ширшої аудиторії,

що підтверджує, наприклад, і Я. Бакаєвич (2024) і формується наратив єдності й спільнотності.

За територіальним критерієм для порівняння візьмемо матеріал Української правди.Життя «20 новонароджених щотижня і 20–30 прильотів щодня. Як зараз живе деокупований Херсон та околиці» від 7 листопада 2023 року. Автор Павло Коробчук (2023) зазначає: «Розбиті й спалені хатки при дорозі контрастують з новеньким тротуаром, який саме кладуть будівельники біля такої ж новенької зупинки. Відрізок траси М-14 із Миколаєва до Херсона майже відновили, дорожнє покриття аж блищить під промінням» (виділення наше. — Авт.), — і навіть додає фото нового тротуару. Варто наголосити на кількох суттєвих відмінностях. По-перше, у тексті йдеться про дію як ініціативу місцевої влади, яка зрештою стає єдиним суб'єктом. По-друге, насправді тут не представлений процес: від закупівлі матеріалів владою (можливо, за нижчими цінами, за грантові кошти чи в будь-який інший спосіб) — і до власне готового тротуару, який кладуть будівельники. Тобто, попри добір мовних засобів, які акцентують на процесуальності, сам процес не реалізований. Так само не представлені є й будівельники, які виконували будівельні роботи: ні текст, ні фото їх не візуалізують; вони є не більше, ніж функція. Натомість репортаж від Суспільного.Херсон усе ж наголошував на певних моментах, які створювали портрет виконавців дії: не лише візуалізував їх кадрами, але й надавав слово: воно акцентувало історію й містило емоційну деталь.

Контекст, який подає матеріал Української правди.Життя теж відрізняється: він є виразно проблемно орієнтованим. Так, репортер наголошує:

Ми — у центрі Херсона, в Корабельному районі, за 200 метрів від берега Дніпра. Після підриву Каховської ГЕС будівлі в цій прибережній зоні були затоплені до другого поверху. У Херсоні було затоплено близько тисячі будинків. Більшість з них не підлягають відновленню. Ні держава, ні донори наразі не готові відновлювати прибережну зону, оскільки тут тривають активні бойові дії. (Коробчук, 2023)

Попри те, що він намагається продемонструвати загалом позитивні настрої херсонців, попри акценти відносної нормалізації життя, певні виклики, з якими зіткнулися місцеві жителі, на сьогодні виявляються нездоланими.

Репортажі ІРС-Південь «Як живе деокупований Херсон» (2022) від 16 листопада 2022 року та Накипіло «Книги проти обстрілів: Як Харків рятує українську культуру під час війни» (Авалішвілі, 2025) від 1 вересня 2025 року мають звітно-тематичний характер і демонструють синергію місцевої влади й громадських ініціатив з відновлення певних просто-

рів. Важливо наголосити, що зображальна стратегія, яка виключає протистояння між двома суб'єктами (наприклад, владою та громадянами), є не просто конструктивною, а й позитивно впливає на імідж влади та загальні суспільні настрої.

Текстовий тематичний репортаж Української правди. Життя «Агенти змін. Як діти, що пережили окупацію Київщини, відроджують шкільне мистецтво і друкують деталі для дронів» оповідає як про успішні практики, так і про ті, які не спрацювали, принаймні з першого разу. «Розробивши детальний план відродження давньої шкільної традиції і розрахувавши кошторис, у травні команда МАК поїхала на пітчінг (pitch, що фактично означає «виставляти на продаж», у конкретному випадку — ідею) проекту до Києва», — зазначає репортерка Діана Кречетова (2023). А далі подає коментар безпосередньо суб'єктів дії — одинадцятикласників, які «розпочали ремонтні роботи в актовій залі ліцею: знесли так звану «коробку» зі сцени, пофарбували стіни, батарею, сцену ... . Придбали: проектор, куліси, римські штори, арлекін, звукову апаратуру, мікрофони, додаткове освітлення на сцену, арку...» (Кречетова, 2023), — тобто вказує на дії, які може виконати кожен охочий за належної мотивації, наголошує на шляхові, який здолали одинадцятикласники для досягнення відповідного результату.

Контекст, який подає репортерка, значно більш травматичний, аніж у попередньо аналізованих репортажах. Так, Діана Кречетова (2023) вказує: «Опорному ліцею у Катюжанці неабияк дісталось під час окупації Київщини навесні 2022 року. Школа слугувала штабом для понад 500 російських солдатів, які понівечили всі навчальні приміщення та розграбували техніку. Територія школи була розкопана і заповнена бронетехнікою», — і при цьому використовує низку дієслів і дієслівних форм, які мають відверто негативну конотацію, як-от: *дісталось, понівечили, розграбували*. Частина з них акцентують агресивні наступальні дії ворога. На нашу думку, добір саме таких засобів спричинений потребою зацікавити — зачепити більше коло читачів, які не були безпосередніми учасниками певних травматичних подій. У той самий час крайові й місцеві медіа, для яких ключовим чинником виявляється саме правило географічного наближення, можуть уникати подібних травматичних акцентів: аудиторія, яка їх читає, сама була свідком та учасником подій (наприклад, руйнувань), бачила й проживала їх наслідки, тож наразі немає потреби додатково акцентувати їх у текстах чи відео, принаймні з використанням аналізованих вище засобів.

На основі аналізованих репортажів, можемо визначити низку зображальних стратегій, які використовують журналісти, що працюють на деокупованих територіях, для транслявання наративу відновлення:

1. «Від проблеми до її розв'язання». Репортаж повинен включати певну соціальну проблему та детальний розбір конкретного рішення,

яке застосували для її розв'язання. Наприклад: репортаж починається з опису зруйнованої школи, а потім транслює, як діти спільними зусиллями спрацювали на відновлення її окремих структур.

2. «Голос громади». Журналісти транслюють ініціативу «знизу», фокусуючись на діях активістів (і місцевих, і прибулих). Завдання журналіста полягає в тому, щоб показати, як конкретні люди чи волонтерські групи ідентифікують проблеми (наприклад, відсутність житла) і пропонують способи їх розв'язання (наприклад, будівництво будинка). Їхній наратив часто сповнений емоційної сили та наочно демонструє людську стійкість, тож здатен надихати до подібних дій інших.

3. Фокус не лише на результаті, а й на шляху до розв'язання певної проблеми, для чого жанр репортажу видається найбільш придатним: журналіст зосереджується на самому процесі відновлення (при цьому варто наголосити, що аналізовані нами репортажі демонструють відновлення конкретних локусів (будинку чи школи), а не міста чи іншого населеного пункту загалом), що є доволі конструктивним підходом, оскільки задіює практики, доступні у виконанні чи не кожному громадянину.

4. Репортаж може реалізувати практики емоційного впливу, спонукання аудиторії до дії або принаймні до обговорення певної проблеми. Це може стимулювати аудиторію долучатися до подібних проектів чи й ініціювати їх (наприклад, у своєму населеному пункті), надавати допомогу.

5. Місцева влада не єдиний суб'єкт. Значна частина репортажів журналістики рішень демонструє дії, виконувані громадянами, які можуть не мати належного фінансування для своєї ініціативи, владних повноважень тощо. При цьому вони знаходять способи реалізувати бажаний і потрібний проект. Водночас конструктивними є й репортажі, які демонструють синергію таких ініціатив з місцевими органами влади. Це може підвищувати довіру до владних структур і сприяти кооперації в подальшому.

Висновки

1. Журналістика рішень — це важливий інструмент сучасної журналістики, який у контексті відновлення деокупованих територій України набуває особливої значущості, оскільки дозволяє перейти від фіксації травми, що робить традиційна проблемно орієнтована журналістика, до побудови майбутнього. Важливу роль у реалізації такого підходу відіграє жанр репортажу, чия структура виявляється співприродною журналістичі рішень: 1) він подає контекст, який сприяє ідентифікуванню проблеми; 2) уводить агентів змін, тих, хто ідентифікував проблему, й демонструє готовність виконувати певні дії, щоб її розв'язати; 3) подає історію самих дійових осіб, але здебільшого таку, яка акцентує на їхньому непрофесіоналізмі у відповідній сфері; 4) надає слово дійовим особам, які розповідають про свою мотивацію до дій; 5) транслює результат.

2. Репортажі про відновлення в межах журналістики рішень реалізують низку зображальних стратегій, які їх сутнісно вирізняють з-поміж інших. Серед них виділяємо такі: 1) транслявання ініціативи знизу (часто агентами змін стають пересічні громадяни; показ їхніх дій як певного алгоритму досягнення цілі виконує кілька функцій: подає спосіб розв'язання проблеми, який можна екстраполювати, створює моделі поведінки, які легко засвоювати, надихає й стимулює до певних дій); 2) ініціативи, які демонструють у репортажах, по-перше, досяжні, по-друге, стосуються проєктів здебільшого менш масштабних, достатньо легко повторюваних і відтворюваних; часто виконуваних тими, хто не є професіоналами в галузі; 3) репортаж реалізує практики емоційного впливу, тому що для нього важливим є мотивувати долучитися до подібних ініціатив як конструктивних, потрібних, бажаних; 4) синергія місцевої влади та громадян є важливим чинником журналістики рішень.

3. Крайові та місцеві медіа, на відміну від загальнодержавних, менше схильні до емоційного транслявання воєнного контексту (руйнувань об'єктів). Так, вони можуть уникати використання мовних засобів, які створюють травматичну картину, або суттєво зменшувати їхню кількість у тексті / відео, натомість фокусуючись на зображенні позитивних практик відновлення. Це може бути зумовлене тим, що аудиторія сама прожила травматичний досвід руйнувань, тож повинна бути захищена від ретравмуючих чинників. Отже, журналістика рішень у такий спосіб діє етично й екологічно.

СПИСОК БІБЛІОГРАФІЧНИХ ПОСИЛАНЬ

- Авалішвілі, Н. (2025, 1 вересня). *Книги проти обстрілів: Як Харків рятує українську культуру під час війни*. Накипіло. <https://nakypilo.ua/teksty/knyhy-proty-obstriliv-yak-kharkiv-riatuie-ukrainsku-kulturu-pid-chas-viiny>
- Аньєс, І. (2013). *Підручник із журналістики* (А. Андрусак, пер.). Києво-Могилянська академія.
- Бакаєвич, Я. (2024). Журналістика рішень: особливості створення матеріалів та їх просування. *Інтегровані комунікації*, 1(17), 145–151. <https://doi.org/10.28925/2524-2644.2024.1719>
- Бикова, О. (2020). Історичні особливості функціонування репортажу в українській пресі. В *Două decenii de la înființarea specializării Limba și literatura ucraineană la Facultatea de Litere* (с. 299–312). RCR Editorial.
- Буше, Ж.-Д. (2003). *Репортаж у друкованій пресі*. Софія-прес.
- В Україні близько 10 мільйонів людей мають ризик психічних розладів — ВООЗ. (2024, 12 вересня). Укрінформ. <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/3904969-v-ukraini-blizko-10-miljoniv-ludej-maut-rizik-psihicnih-rozladiv-vooz.html>
- Галлер, М. (2011). *Репортаж* (В. Климченко & В. Олійник, пер.). Академія Української Преси; Центр Вільної Преси.
- Коробчук, П. (2023, 7 листопада). 20 новонароджених щотижня і 20-30 прильотів щодня. Як зараз живе деокупований Херсон та околиці. *Українська правда*. <https://life.pravda.com.ua/society/2023/11/6/257461>

- Кречетова, Д. (2023, 14 вересня). Агенти змін. Як діти, що пережили окупацію Київщини, відроджують шкільне мистецтво і друкують деталі для дронів. *Українська правда*. <https://life.pravda.com.ua/society/2023/09/14/256526>
- Нановська, В. (2023, 5 липня). *Не тільки про проблеми. Як журналістам шукати рішення й розповідати про них – гайд Solution Journalism Network*. Медіамейкер. <https://mediamaker.me/ne-tilky-pro-problemy-yak-zhurnalistam-shukaty-rishennya-j-rozpozivdaty-pro-nyh-gajd-solutions-journalism-network-3635>
- Суспільне Херсон. (2025, 14 серпня). *Працівники сільради із Закарпаття поїхали відбудувати Херсонщину* [Відео]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=fkNMD1CPkK0>
- Фенько, Н. М., & Черепова, Н. В. (2021). Особливості моделі журналістики рішень: регіональний вимір. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*, 32(6), 3, 182–186. https://philol.vernadskyjournals.in.ua/journals/2021/6_2021/part_3/32.pdf
- Як живе деокупований Херсон*. (2022, 16 листопада). ІРС-Південь. <https://ipc.org.ua/uk/2022/11/1yak-zhyve-deokupovanyj-herson>
- Bass, T. (2019, December 3). *The Evolution of Solutions Journalism*. Medium. <https://medium.com/solutionsjournalism/the-evolution-of-solutions-journalism-f7a917eba5df>
- Solutions Journalism Network. (n.d.). *Home*. Retrieved September 6, 2025, from <https://www.solutionsjournalism.org>

REFERENCES

- Anies, I. (2013). *Pidruchnyk iz zhurnalistyky* [Journalism textbook] (A. Andrusiak, Trans.). Kyiv-Mohyla Academy [in Ukrainian].
- Avalishvili, N. (2025, September 1). *Knyhy proty obstriliv: Yak Kharkiv riatsuie ukrainsku kulturu pid chas viiny* [Books against shelling: How Kharkiv saves Ukrainian culture during the war]. Nakypilo. <https://nakypilo.ua/teksty/knyhy-proty-obstriliv-yak-kharkiv-riatsuie-ukrainsku-kulturu-pid-chas-viiny> [in Ukrainian].
- Bakaievych, Ya. (2024). Zhurnalistyka rishen: osoblyvosti stvorennia materialiv ta yikh prosvannia [Solutions journalism: Features of material creation and promotion]. *Integrated communications*, 1(17), 145–151. <https://doi.org/10.28925/2524-2644.2024.1719> [in Ukrainian].
- Bass, T. (2019, December 3). *The Evolution of Solutions Journalism*. Medium. <https://medium.com/solutionsjournalism/the-evolution-of-solutions-journalism-f7a917eba5df> [in English].
- Bushe, Zh.-D. (2003). *Reportazh u drukovanii presi* [Report in the printed press]. Sofia-pres [in Ukrainian].
- Bykova, O. (2020). Istorychni osoblyvosti funktsionuvannia reportazhu v ukrainskii presi [Historical features of the functioning of reporting in the Ukrainian press]. In *Două decenii de la înființarea specializării Limba și literatura ucraineană la Facultatea de Litere* [Two decades since the establishment of the Ukrainian language and literature specialization at the faculty of letters] (pp. 299–312). RCR Editorial [in Ukrainian].
- Fenko, N. M., & Cherepova, N. V. (2021). Osoblyvosti modeli zhurnalistyky rishen: rehionalnyi vymir [Features of the solution journalism model: Regional dimension]. *Scientific notes of V. I. Vernadskyi Taurida National University, Series: Philology. Journalism*, 32(6), 3, 182–186. https://philol.vernadskyjournals.in.ua/journals/2021/6_2021/part_3/32.pdf [in Ukrainian].
- Haller, M. (2011). *Reportazh* [Reporting] (V. Klymchenko & V. Oliinyk, Trans.). Akademiia Ukrainskoi Presy; Tsentr Vilnoi Presy [in Ukrainian].
- Korobchuk, P. (2023, November 7). 20 novonarodzhenykh shchotyzhnia i 20-30 prylyotiv shchodnia. Yak zaraz zhyve deokupovanyi Kherson ta okoltysi [20 newborns every week and 20-30 arrivals every day. How deoccupied Kherson and its environs live now]. *Ukrainska Pravda*. <https://life.pravda.com.ua/society/2023/11/6/257461> [in Ukrainian].

- Krechetova, D. (2023, September 14). Ahenty zmin. Yak dity, shcho perezhyly okupatsiiu Kyivshchyny, vidrozhuiut shkilne mystetstvo i drukuiut detali dlia droniv [Agents of change. How children who survived the occupation of the Kyiv region are reviving school art and printing parts for drones]. *Ukrainska Pravda*. <https://life.pravda.com.ua/society/2023/09/14/256526> [in Ukrainian].
- Nanovska, V. (2023, July 5). *Ne tilky pro problemy. Yak zhurnalistam shukaty rishennia y rozpovidaty pro nykh — haid Solution Journalism Network* [Not only about problems. How journalists can look for solutions and talk about them — a guide from the Solution Journalism Network]. Mediamaker. <https://mediamaker.me/ne-tilky-pro-problemy-yak-zhurnalistam-shukaty-rishennya-j-rozpovidaty-pro-nyh-gajd-solutions-journalism-network-3635> [in Ukrainian].
- Solutions Journalism Network. (n.d.). *Home*. Retrieved September 6, 2025, from <https://www.solutionsjournalism.org> [in English].
- Suspilne Kherson. (2025, August 14). *Pratsivnyky silrady iz Zakarpattia poikhaly vidbudovuvaty Khersonshchynu* [Village council workers from Zakarpattia went to rebuild Kherson region] [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=fkNMD1CPkK0> [in Ukrainian].
- V Ukraini blyzko 10 milioniv liudei maiut ryzyk psykhychnykh rozladiv — VOOZ [In Ukraine, about 10 million people are at risk of mental disorders — WHO]. (2024, September 12). Ukrinform. <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/3904969-v-ukraini-blizko-10-miljoniv-ludej-maut-rizik-psihicnih-rozladiv-vooz.html> [in Ukrainian].
- Yak zhyve deokupovanyi Kherson* [How deoccupied Kherson lives]. (2022, November 16). IPC-Pivden. <https://ipc.org.ua/uk/2022/11/1yak-zhyve-deokupovanyj-herson> [in Ukrainian].

Надійшла: 08.01.2026; Прийнято: 19.02.2026;
Статтю вперше опубліковано онлайн: 04.05.2026

This is an open access journal and all published articles are licensed under a Creative Commons «Attribution» 4.0.